

[Arne Bjerregaard]

gældsproblemer, totalt siger nej til enhver forhandling om at løse problemerne på en eller anden måde.

Jeg erkender da, at den indtægtsgrænse, som er sat ind, ikke er så viis, som den måske kunne være, og jeg erkender da, at man med et tilskud på 80.000 kr. kan komme op på en indkomst på 200.000 kr. Det erkender jeg, men jeg synes ikke, hr. Bjørn Westh skal begynde at fare frem med, at vi i øvrigt vil søge besparelse på andre områder, for socialdemokratiet har hele tiden forsøgt at forsvare dem, også over skattelovgivningen, som havde 350.000 kr. Hvem har mere end socialdemokratiet fastholdt, at familieindtægter på op til 350.000 kr. skulle fastholdes som lavindkomster, og at man derfor f. eks. skulle lave proportionalstræk op til denne størrelse? Tillægsskatten kom først derover. Jeg taler om familieindkomster, og her er det også familieindkomster, vi taler om. Socialdemokratiet prøver at bruge de svage i samfundet som pløjekalve for, at de bedrestillede i samfundet, nemlig dem, der har to pæne indtægter, kan få mere. Man prøver at sammenligne familieindkomster med enkeltindkomster i lønmodtagerfamilier. Det er en fejlagtig argumentation.

I går blev der sagt, at vi andre hele tiden ville være med til at ramme de svage, de lavest lønnede. I den forbindelse må jeg nok spørge, hvem der har måttet kæmpe imod, at børnetilskud og hjælp til de allerfattigste blev nedskåret over for socialdemokraternes nedskæringspolitik. Det er så sandelig kristeligt folkeparti. Vi erkender, at der inden for landbruget er mangfoldige familieindkomster, som er betydeligt lavere end enkeltlønindkomster andre steder, og derfor synes vi, det er rimeligt at prøve på at løse problemerne for dansk landbrug og for familierne i dansk landbrug, ikke bare for deres blå øjnes skyld, men også for den indtjening, som er nødvendig for dette samfund.

Jeg er skuffet over, at det ikke er muligt at få en rimelig dialog om løsningen af disse problemer med socialdemokratiet, simpelt hen fordi jeg synes, der har været en så smuk udviklingslinje i socialdemokratiet på dette område, og derfor havde håbet, det kunne lade sig gøre. Men jeg må notere efter det, der er sagt, at der ikke synes at være så meget håb. Dog må jeg sige til socialdemokratiet, at man skal lade være med at ødelægge

det image, man har på dette område, og lade være med at få partipolitisk vind i sejlene, for det tror jeg ikke man får på dette område, ved at sige, at dette ikke duer. Det kan da godt være, at socialdemokratiet ønsker det anderledes, men intentionerne er de samme hos socialdemokratiet og hos os. Det kan da godt være, at det ikke er udformet, som socialdemokratiet ønsker, men så plejer man i sådanne situationer at sige: vi kan ikke være med til selve udformningen, men vi er enige i intentionerne, og derfor undlader vi at stemme.

Selvfølger jeg anbefaler vi forslaget, men det skal være mit håb, at socialdemokratiet vil indtage denne logiske holdning og altså undlade at stemme til forslaget.

Stavad (S):

Det forslag, der behandles her, er vel udtryk for denne samplings mest særprægede kompromis, ikke et kompromis imellem regeringen og dens parlamentariske grundlag, men et kompromis internt i regeringen, sådan at forstå at partiet venstre har fået lov at fremsætte dette forslag og det konservative folkeparti til gengæld har fået lov til at føre pennen på en sådan måde, at lovforslaget aldrig ville kunne føres igennem dette folketing, for det må denne regering have kunnet forudse lige fra første dag, lovforslaget blev bebudet. Jeg synes også, det blev bekræftet af hr. Collets tale på de konservatives vegne i dag, hvor hr. Collet opridsede al den ulykke, der ville ske, hvis dette forslag ikke blev gennemført. Det, hr. Collet her har sagt som ordfører for det konservative folkeparti, er i skærende modstrid med et interview, som hr. Collet har givet til Tolvmåndsbladet i april måned 1983, altså for mindre end to måneder siden. Hr. Collet bliver spurgt af interviewer:

»Renten er faldet betragteligt i den senere tid, men renten er stadig væk højere end den gennemsnitlige rente på landbrugets gæld. Vil de konservative på denne baggrund tilbyde landbruget specifikke rentelettelser?«

Hr. Collet svarer:

»Vi vil ikke tilbyde specifikke rentelettelser. Vi er imod selektive støtteordninger. Vi vil arbejde for et fortsat generelt rentefald. Renten er alene det sidste halve år faldet 7-8